

[Diderichsen.]

direkte og ligeligt at henvende sig til befolkningen gennem Danmarks radio. Danmarks radio har taget mange udmærkede initiativer på dette område, men jeg mener, at det ville være praktisk og nyttigt, at hvert parti fik f. eks. 20 minutters sendetid hver anden måned i TV og radio. En sådan fast rubrik i programmet ville være et forhåbentlig inciterende indslag i den politiske debat og et passende supplement til Danmarks radios øvrige orientering om politiske forhold. Som statsmonopol må Danmarks radio siges at have en særlig forpligtelse til at sikre, at partierne i tilstrækkeligt og ligeligt omfang kommer til orde, og det er da baggrunden for mit spørgsmål til ministeren.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Det forholder sig jo sådan med hensyn til radioen, at ansvaret for programlægningen netop er Danmarks radios, det ligger hos rådirådet; jeg tror derfor, det ville være principielt forkert og også i strid med praksis, hvis kulturministeren som radioens minister blandede sig i den side af radioens virksomhed ved at tage direkte initiativer af den ene eller den anden art. Men jeg synes, det er rimeligt, at vi her i tinget nu og da drøfter, om den politiske orientering i radio og fjernsyn er tilstrækkelig, eller om den kunne forbedres ved gennemførelse af et forslag som det, hr. Diderichsen har stillet.

Jeg var ikke klar over, hvad der var sigtet med spørgsmålet, om det var et ønske om, at hvert enkelt parti — jeg ved ikke, om det skulle være hvert enkelt i folketinget repræsenteret parti, det skulle det vel — skulle have lejlighed til en repræsentativ udsendelse regelmæssigt i radioen eller i fjernsynet. Den måtte hvert parti så i givet fald selv tilrettelægge. Jeg tror, at sådanne udsendelsesrækker ville få visse konsekvenser for programlægningen særlig i TV, hvor sendetiden jo er kort; men det var vel vanskeligheder, der i givet fald kunne overvindes.

Fra radioens side — og det blev også nævnt i spørgsmålet — har man gjort sig store anstrengelser for at få en så god politisk orientering som muligt. Jeg mener, at der

fra radioens side er kommet en vis betænkelighed til orde med hensyn til, om sådanne regelmæssige præsentationsudsendelser yderligere ville styrke den politiske interesse, idet man peger på, at der i forvejen gives en ganske omfattende orientering gennem kommentarer i journalistisk form og foredrag. Det er jo en fuldkommen given ting, at Danmarks radio har pligt til at viderebringe de forskellige politiske partiers synspunkter i rimeligt omfang og så objektivt, som det overhovedet kan gøres.

For fjernsynets vedkommende sker det dels i TV-avisen, dels i særudsendelser med debatter om aktuelle politiske emner; både i „Krydsild“-s-programmerne, „Duel“-programmerne og de dog hyppige uddrag af folketingets debatter, og i lydradioen er der en hel række udsendelser som „Dagens Debat“ og „Aktuelt Kvarter“, „Lørdagsdiskussionen“ osv., og det sker heller ikke sjældent, at både radio og TV har transmissioner fra møder, hvor politiske problemer er til debat.

Men jeg tror, at det er meget godt, at problemet om radioorienteringen med mellemrum tages frem til overvejelse som nu i dag her i tinget; jeg må blot understrege igen, at det jo er rådirådet, som er det rette forum, hvor en eventuel indgående drøftelse af problemet må finde sted. Der ligger både initiativet og det planlæggende arbejde. Jeg vil dog gerne tilføje, at når man endelig stiller det krav, som hr. Diderichsen har stillet, så er 20 minutter hver anden måned beskedent — vil jeg indrømme — og der er al mulig grund til at antage, at man i radioen lytter efter, hvad vi snakker om i dag.

Diderichsen: Jeg vil gerne takke ministeren for det udførlige svar. Jeg er ganske klar over, at det egentlige forum, hvor sådanne spørgsmål bør afgøres, findes inden for Danmarks radios egne rammer; men jeg havde dog lyst til at høre ministerens egen udtalelse og så at sige afæske ministeren, som dog har det øverste parlamentariske ansvar, en mening i så henseende.

Der er en vanskelighed, som ministeren også lige var inde på, med hensyn til, hvilke partier det skulle dreje sig om. Det var naturligvis først og fremmest de i folke-